

[Udenrigsministeren.]

gøre for at komme bort fra denne Afspærringspolitik, det vil blive gjort. Men desværre er der paa Jordkloden økonomisk mægtigere Stater end Danmark, som foreløbig ikke viser nogen Tilbøjelighed til at opgive denne Afspærringspolitik.

Det ærede Medlem dvælede ved, at Erhvervsdelegationen ikke var sammenkaldt mellem den 22. December og den 24. Januar. Den første Del af denne Tid, vel omtrent Halvdelen, var Juleferie, og da var der overhovedet ikke Forhandlinger. Saa var der ganske vist en Gruppe af Dage, en halv Snes Dage godt og vel, maaske henved 14 Dage, hvor der var Forhandlinger, men disse Forhandlinger samlede sig om Bankspørgsmaal, og da Delegationens Medlemmer skiltes i Berlin forud for Juleaften, var alle Medlemmerne, tror jeg, fuldt klare over, at denne Forhandling om Bankspørgsmaal maatte føres til Ende, før man kunde komme videre med andre Spørgsmaal; det var det, der dernæst skete paa den hensigtsmæssigste Maade, nemlig gennem Forhandling mellem de to Banker direkte. Jeg er overbevist om, at det var den eneste Maade, paa hvilken det kunde ske. Udenrigsministeriet ydede naturligvis sin Bistand dertil, men det afgørende maatte blive Forhandlingen mellem selve de to Banker.

Det ærede Medlem sagde saa, at det var meget vigtigt ved alle saadanne Forhandlinger, at der var fuld Tillid til Forhandlerne i Befolkningen. Det kan vi være enige om. Det ærede Medlem mente, at der i saa Henseende var Vanskeligheder, fordi, jeg tror det var Erhvervsudvalget, ikke var direkte repræsenteret ved Forhandlingerne, og det ærede Medlem talte ogsaa om Andelsorganisationerne som dem, der egentlig skulde have ført Forhandlingerne paa Landbrugets Vegne. Jeg kan dertil svare, at den store Mejeriorganisations Formand direkte deltog i disse Forhandlinger som Medlem af Forhandlingsdelegationen, og ved de Lejligheder, hvor man drøftede Spørgsmaal med videre Landbrugs-kredse, deltog Formanden for Svinelagterierne, Hr. Madsen Klint, i Forhandlingerne og efter hans Død hans Efterfølger Hr. Byriel. Saa de store Andelsorganisationer var i hvert Tilfælde repræsenteret.

Vi er gaaet ud fra ved disse Forhandlinger lige fra Begyndelsen, at Grundlaget for vort Samkvem med Erhvervene maatte være de regelmæssigt bestaaende Organisationer. Hvorledes disse Organisationer ordner sig indbyrdes, er en Ting for sig; men vi har bygget paa de gamle Organisationer, der bestod i Landbruget ligesom i de andre Erhverv, og jeg mener ikke, vi har haft nogen Grund til at fortryde, at vi har taget dette Udgangspunkt. Hvis det ærede Medlem mener, at andre bør være med dèr, tror jeg, det vil være naturligt, at han bestræber sig for at ordne dette Forhold inden for Landbruget.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at der i al Almindelighed burde være et Tillidsforhold mellem Regeringen og Befolkningen, som kunde danne et rimeligt Grundlag for Regeringens Virksomhed ved den Slags Lejligheder. Det ærede Medlem mindede om Tillidsforholdet i 1914. Vi, der dengang deltog i Arbejdet, har Grund til at glæde os ved det Tillidsforhold, der dengang skabtes, men jeg vil tilføje, at dette var dog et Tillidsforhold aldeles overvejende med Hensyn til de rent storpolitiske Vanskeligheder, vi dengang stod i, og dèr er det nogle Grader lettere. Fra det Tidspunkt da vi under Krigen kom til en Række regulerende Foranstaltninger til Maksimalpriser og meget andet, mindes jeg et og andet om, at der var Egne af Landet, hvor det ikke var absolut let at opretholde det Tillidsforhold, som rent umiddelbart brød igennem ved Begivenhedernes Begyndelse i 1914.

Maaske jeg endnu har Formandens Tilladelse til at tilføje, at vi fra Regeringens Side mener at have arbejdet for at vinde Befolkningens Tillid under alle disse Forhandlinger, vi nu staar over for, og jeg ser ikke rettere, end at vi har Grund til at regne med paa dette Omraade — alle de andre Ting, det ærede Medlem talte om, skal jeg ikke komme ind paa —, men paa det handelspolitiske Omraade, med Landbrugets fulde Tillid. Thi saa meget er da sikkert og vist, at igennem den Gruppe af Aftaler, der er truffet i Tiden efter 1932, fortrinsvis begyndende i 1933, og indtil dette Øjeblik, er der opnaaet en meget afgørende Forbedring af Landbrugets erhvervspolitiske Stilling over for Udlandet, en Forbedring, som kan tælles i mange Millioner Kroner, og som turde betyde